

nanslove med til, at Bevillingerne paa § 26 til Komplettering af Hærens Materiel, der i Finansaaarene 1894—95 og 1895—96 havde været henholdsvis 517,400 Kr. og 541,800 Kr., paa de to følgende Finanslove gif ned til henholdsvis 296,800 Kr. og 276,800 Kr., men det kunde selvfølgelig aldrig være Tingets Mening, at man, efter at Kasernebevillingerne vare bortfaldne, skulde blive staaende ved disse nedsatte Beløb. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er den omhandlede Konto vel forhøjet med 50,000 Kr. til 326,800 Kr., og det maa paaskønnes, at Folketingsflertallet er gaaet bort fra sin tidligere Modstand mod ny Bevillinger til Kjøbenhavns Landbefæstning ved herunder at optage en ny Bevilling af 25,000 Kr. til Omdannelse af 30 Bunds Riffellkanoner til 19 Centimeter Bagladehaubitser, bestemte til Betykning af Landbefæstningen om Kjøbenhavn; men Flertallet kan paa ingen Maade erkende, at det paa denne Konto bevilgede Beløb i nogen Maade er tilstrækkeligt, naar Hærens Materiel skal holdes i forsvarlig Stand.

Uagtet Flertallet saaledes nærer store Betæneligheder ved at indstille Finanslovsforslaget til Vedtagelse uforandret i den foreliggende Skikkelse, har det dog ment at burde gaa med dertil, da Folketingsvalgene ere saa nær forestaaende, at der efter tidligere Erfaringer næppe vilde blive Tid til at faa tilvejebragt en ordinær Finanslov forinden, hvis der nu skulde optages en Forhandling for at faa gennemført de Forandringer i Forslaget, som Flertallet finder ønskelige, og da der ogsaa fra Regeringens Side er udtalt Ønsket om, at det foreliggende Finanslovsforslag trods dets Mangler maa blive vedtaget uforandret af Landstinget. Men idet Flertallet saaledes indstiller Forslaget til uforandret Vedtagelse af Landstinget, sker det i den sikre Forventning, at det maa lykkes paa den følgende Finanslov at gennemføre de militære Ministeriers Budgetter i en for Forsvarsvæsenet mere betryggende Skikkelse, end Tilfældet er for denne Finanslovs Vedkommende.

Et Mindretal (Hedemann), som i øvrigt slutter sig til Flertallet, beklager, at Regeringen „under Hensyn til de foreliggende politiske Forhold“ har givet Afstald paa i. Nar at søge de af Folketinget vedtagne Bevillinger paa Krigsministeriets Budgetter forhøje, saa meget mere som de politiske Forhold dog mulig kunne medføre, at enhver Udsættelse kan blive skæbnesvanger for Landet. Da Mindretallet ikke har kunnet vente, at Flertallet vilde støtte det i at opstille Ændringsforslag, maa det indskrænke sig til den Erklæring, at det ikke vil kunne give Finanslovsforslaget i den foreliggende Skikkelse sin Stemme.

Et Mindretal (Bojsen, Sensen-Stengaarden, Madsen-Mygdal og Chr. Nielsen) er af den Formening, at da hele Udvalget indstiller Finanslovsforslaget til uforandret Vedtagelse, saa er der ikke nogen Anledning til nærmere Omtale af Flertallets Betæneligheder ved denne Indstilling. Da disse ikke have givet sig Udslag i positive Ændringsforslag, ere de uden praktisk Betydning med Hensyn til Afgørelsen af det foreliggende Lovforslag, og Mindretallet skal derfor indskrænke sig til at forbeholde sig fornøden Redegørelse over for disse Betæneligheder ved den mundtlige Forhandling i Salen.

Ahlefeldt-Laurvig.	Bjerre.	Bojsen.	Breinholt-Bandborg.
Carstensen.	Estrup, Formand.	Frijs.	Hedemann.
Sensen-Stengaarden.		P. G. C. Sensen.	M. P. Sensen.
Moltke-Lystrup.		Chr. Nielsen.	Madsen-Mygdal.
			Steffensen, Ordfører.